

Chalanský tábor 2016

Príbehy s myšlienkou

1. Deň

(fyzická zdatnosť, vytrvalosť, sila)

Syn z bohatej elitárskej rodiny nastúpil ešte dlhý čas pred vojnou pre povinnú vojenskú službu do armády. Zvyknutý veliť šiel priamo za generálom vyjednať stať sa členom veliaceho štábu. Generál sa zasmial, zhodnotil aké sú jeho nováčikovské možnosti a schopnosti a zveril mu na starosti chovateľskú stanicu v hore kde sa mal popri intenzívnom tréningu starať a pást 50 oviec po dobu šesť mesiacov. Mladý regrút poslúchol. Zdalo sa že to je až príliš jednoduchá úloha. O pár mesiacov mu však zodesať ukradli, zvyšok zmkol, ochorel a museli ich previesť preč a utradiť. Po neúspešnej misii sa teda vrátil na koberček ku Generálovi. Tentoraz mu zveril 30 oviec na ďalšieho pol roka. Raz však takmer už pred skončením lehoty z hôr prišli vlci a roztrhali mu ovce. Generál mu tentoraz zveril len 10 oviec a poslal ho späť. Minulé nešťastia však regrúta naučili myslieť na všetko a byť ostražitý v každej chvíli. Po roku a pol sa teda víťazne vrátil na koberček. „Dobre keďže si túto misiu zvládol udeľujem ti povýšenie stať sa členom veliaceho štábu.“ - „prečo ste mi však nemohli toto povýšenie udeliť hneď?“

„Tréning a pobyt v horách ťa zocelil a posilnil, a chov oviec ťa naučil vytrvalosti a myslieť na všetko. Vojaci sú ľudia, nie ovce, a sú nepostrádateľní preto to bolo nutné.“

2. Deň

(poctivosť, férovosť, čestnosť)

Čatár v čate četníka Černila pol roka pred koncom povinnej služby na nástupišti dal rozdať celej svojej čate semiačka. Dal slovo že ten kto mesiac pred koncom prinesie najlepšie vyrastenú fazuľu má priepustku a vynechá záverečné kontroly a údržbu vojenských vozidiel ako aj iné náležitosti.

Černil tú priepustku chcel získať zovšetkého najviac lebo ho už mamka čakala z domácou slaninou snažil sa, polieval, kypril, hnojil prsto všetko poctivo skúšal ale nič ani len zárodok sa

mu nevytiahol. Mesiac pred koncom teda Čatár zvolal nástup aj z fazuľami. Černil len poškľoval po ostatných vyrastených koreňoch a hádal ktorý z nich to dostane. Čatár však podišiel k nemu a vyhlásil že semiačka ktoré rozdal boli uvarené a preto z nich nič vyrásť nemohlo čatár Černil teda bol čestný vypestoval fazuľu poctivosti a preto si on zaslúži priepustku.

3. Deň

(Dôvera)

Pri Anglickom pobreží v Bristolskom zálive začiatkom vojny hliadkoval Americký krížnik. Vo vzduchu viselo napätie pretože viditeľnosť bola slabá, hmla tak silno hustá, že bez radaru nebolo vidno takmer nič a Nemecké špionážne satelity počúvali komunikáciu aby mohli zamerať ciele. Kapitán lode sa rozhodol ostať na mostíku a dozerať na činnosť posádky.

Krátko po zotmení, hliadka oznamovala:

„Svetlo na pravoboku!“

„V pokoji alebo v pohybe?“ kričal Kapitán.

„V pokoji,“ odpovedala hliadka. „Ak nedojde k zmene kurzu tak sa s tým plavidlom zrazíme.“

Kapitán vydal rozkaz radistovi: „Kontaktuj ich a oznám, že nám hrozí zrážka, nech zmenia kurz o 20 stupňov.“

-Odpoveď, ktorú vyslala druhá strana znela: „Je naozaj potrebné, aby ste kurz o 20 stupňov zmenili práve vy.“

Kapitán povedal radistovi „Vysielaj: Tu je Kapitán Amerického krížnika Wilcox, zmeňte smer o 20 stupňov.“

-„Tu je námorník druhej triedy Anglického kráľovského námorníctva. Zmena nášho kurzu je neprípustná. Urobili by ste naozaj lepšie, keby ste zmenili kurz o 20 stupňov vy.“

Kapitán zúril. „Vysielaj! Zareval: „Tu je vojnová loď Wilcox triedy Alaska. Zmeňte smer o 20 stupňov inak budeme nútený zahájiť paľbu.“

-Odpoveď druhej strany už len znela: „Zmena smeru nieje možná, sme Maják ostrova Lundy!“

...Kapitán krížnika dal pokyn aby zmenili smer a vykonal úhybné manévry.

Treba dôverovať a počúvať tých čo s nami ťahajú za jeden koniec povrazu...

4.Deň

(technická zručnosť)

Poručík bol skutočným šampiónom v streľbe. Raz zvolal svoju rotu do lesa na ukážku jeho schopností. Všetci ho videli strieľať už nespočetne krát no rozkaz bol rozkaz. Vybrali sa južne od tábora a zastavili sa po kilometri pri košatom dube. Poručík vzal jablko z vrecka a položil ho na konár vo výške. Odkráčal, zložil pušku z pliec a dal si zaviazať oči. Spýtal sa: „Koľkokrát ste ma videli strieľať?“

zborovo odpovedali: „Každý deň Poručík“

„Koľkokrát som trafil stred terča zo sto metrov?“

-„Vždy Poručík“

Poručík zovrel pušku a vystrelil. Nieže netrafil jablko ale ani konár a dokonca ani strom.

Spýtal sa: „Trafil som?“

-„Nie Poručík“

Oslovil jedného vojína čo si o tom myslí. –„Myslel som že nám chcete ukázať silu majstrovstva Poručík“

„Presne tú som vám ukázal. Sila majstrovstva a myšlienky tkvie v tom, že ak chceš dosiahnuť nejaký cieľ musíš hľadiť a sústrediť sa len naň lebo nikto netrafí cieľ ktorý nevidí.“

5.Deň

(odvaha, nebojácnosť)

Mala to byť jednoduchá prieskumná misia. Malý tím elitných amerických zelených baretov, infiltrujúcich hlboko niekoľko míľ do hustej džungle na tajnej misii ktorá mala za úlohu zistiť pohyby cudzej armády.

33ročný seržant Roy Benavidez bol práve mimo službu, a bol v kostole, keď boje začali, ale posledných 10 minút strávil poslúchaním rádiokomunikácie z frontu. 12-členné družstvo Zelených Baretov sa dostalo do ťažkej prestrelky, a ocitli sa v obklúčení celou brigádou teda okolo 500 až 1500 vojakov. Takmer každý z Baretov bol zranený už v prvej vlne útoku a na čiastočné odrazenie boli poslané tri obrnené vrtuľníky ktoré boli taktiež odrazené. Keď videl Benavidez ako vrtuľníky pri návrate rozhodol sa konať a nenechať svojich bratov napospas. Zobral čo uniesol a aj keď bol mimo službu nasadol do prvého vrtuľníka. Keď sa vrtuľník priblížil do zóny

výsadku bolo vidno že už sa dlho neudržia, každý bol zranený a boli pod hustou paľbou z mínometov, takže videl že aj prichádzajúce vrtuľníky sa cez paľbu nedostanú bližšie. Benavidez vyskočil z helikoptéry do trávy pod ním, jeho puška cez rameno, a jeho ruky naložené toľko lekárničkami koľko uniesol. Tento drsný chlap, sám, sa rozhodol šprintovať takmer 100 metrov pod ťažkou nepriateľskou paľbou, prebil sa skrz pole svietiacich striel, a uvrhol cudziu brigádu do pohľadu keď si hovorili "Kto to sakra je?", on neodvrátil medzitým svoj zrak ani na chvíľu. Keď Benavidez dosiahol pozície Baretov, dostal už pár striel a šrapnel do tváre, ruky a hlavy. Okamžite vyrázil do akcie. Obklúčený tisíčkou jednotiek útočiacich po ňom z pušiek, mínometov, ručných granátov, a všetkým možným poskytol morfium a prvú pomoc raneným, a presunul ich do lepšej pozície. Riadil ich paľbu na nepriateľské tímy navzdory zraneniam ku ktorým sa pridali aj zlomeniny. Benavidez strieľal ako divý, a keď mu došli náboje, vzal zo zeme AK od mŕtveho pešiaka, a ďalej pokračoval v jeho boji ktorý už teraz trval neuveriteľných 6 hodín. Podarilo sa mu nepriateľa držať ďalej, zatiaľ čo čistil cestičku pre tých, čo mohli byť odtiahnutí do bezpečia. Akonáhle bola cesta čistá, hodil pár dymových granátov, aby dal signál pilotovi helikoptéry, a keď pilot pristál aby ich odtiaľ dostal, Benavidez osobne niesol niekoľko mužov na miesto vyzdvihnutia a urobil až 6 výletov späť aby pomohol ďalším raneným a zobral dokumenty, ktoré boli stratené v boji.

skutočný príbeh o odvahe muža ktorého nebojácnosť zachránila v ten deň 12 životov ocenená najvyšším ocenením americkej armády 'medal of honor'